

Markovits Imre

1930-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 36/1955-56.

Pályáját a BME Analitika Tanszékén kezdte. A redox indikátorok analitikai felhasználását vizsgálta, Erdey László vezetésével. Részt vett az oktatásban és „A kémiai analízis súly szerinti módszerei” című könyv megírásában. Majd Incédy János vezetésével az ioncserélő oszlopon végzett oxidációs-redukációs folyamatok vizsgálatával, a keletkezett ionok szétválasztásával és meghatározásával foglalkozott. A témáról publikációt jelentettek meg (1960, Talanta). 1958-tól az Erdőkémia Vegyi és Ipari Vállalat tolmácsi gyárában dolgozott, kezdetben gyáregység vezetőként, 1967-től termelési-műszaki osztályvezetőként, majd 1973-tól főmérnökként. Az Útépítő Tröszt támogatásával közös társaságot alapítottak a zalaegerszegi KÉV-vel és francia licenc megvalósították az útépítési bitumen gyártását, német licenc alapján pedig a dekorpapírok impregnálásához szükséges melamingyanta gyártást. Kifejlesztettek egy környezetbarát csávázószer-ragasztót. 1985-től 1990-ig, nyugdíjba vonulásáig, az üzemi tanács egyhangú szavazata alapján ellátta a vállalat igazgatói tisztét. 1985-től kezdve már kevesebb lehetőségük volt a fejlesztésre, de mégis sikerült új gyártmányokat bevezetniük. Így létrehozták a folyékony műtrágyát gyártó üzemrész és bevezették a kis kiserelésű hígítók forgalomba hozatalát.

Az Egyetem Tanácsa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.